

Budai családok

Annyira szokatlan Budán, hogy bármely intézmény foglalkozzék a régi budai családokkal és az azokhoz fűződő hagyományokkal, hogy szinte leküzdhetetlen akadályokkal kell megküzdenünk, amikor a

BUDAI ALMANACH

részére gyűjtjük a budai családok történetét, mely szorosán összeforrott Buda történetével.

A Budai Napló idevonatkozó közleményei azonban mégis megtörték a jeget, sikerült már felkeltenünk az érdeklődést e családok körében és így sikerült egyúttal sok olyan érdekes adatot, amely a már-már feledésbe ment, de a hagyományokban még élő, a közelmúltban szereplő családokra vonatkozó érdekes adatokat megmenteni. Ilyen érdekes adatokat szolgáltat az alább közölt és a *Gundel* családra vonatkozó közlemény:

Gundel család

Gundel Károlyék ezüstlakodalma alkalmából érdeklődésre tartott számot, a család származása. Atyja *Gundel* János, született 1844-ben Ansbachban Bajorországban. 1857-ben jött Magyarországra *Gürner* Györgyhöz, nagybátyjához, akinek a *Retek utcában* volt vendéglője, Onnan előbb a Délivasut, majd a régi Gránátos utcai „*Régi zenélő órához*” címzett vendéglőben, utóbb a Nádor utcai „*Frohner*”, később *Continental* szállodában dolgozott. Ezalatt és külföldi utazgatásai alatt gyarapította ismereteit és megtanulta az összes nyugati idegen nyelveket. 1869-ben elvette *Kommer* Antal vendéglős leányát és átvette a Királyutcai „*Bécsi sörházat*”, melytől két év múlva megvált és megvásárolta a József-téri híres „*Blumenstöckli*”. Ezt azelőtt kevésbé ismerték, de az öreg *Gundel* átalakította, fellendítette, 1897-ben átadta sógorának és visszavonult a magánéletbe. 1880–90 között 5 gyermeke született. 1890-ben átvette az „*István főherceg*” szállodát a Tudományos Akadémiával szemben, amely a 90-es évek irodalmi és politikai életének központja volt. Ekkor már fővárosi biz. tag, a vendéglősök ipartársulatának elnöke, több nagy vállalat igazgatósági tagja és a régi jó Budapest közismert és szeretett „*Gundel bácsija*” volt. Harmadik fia, *Károly* 1883-ban született, már gyermekkorában ölének érdeklődést tanúsított atyja iparával szemben és alig tíz éves korától kezdve az iskolai szünidők alatt diákoskodásának szabad óráiban *elsajátította a szakács mesterséget*, az étteremben pedig borfiu volt. A kereskedelmi akadémián befejezett tanulmányai után Párizsban, majd Németországban képezte magát tovább, 1904-ben hazatért, hogy önkéntes évét leszolgálhassa. Azután a Nemzetközi Hálókocsi Társaság tulajdonában levő „*Tátralomnic*” igazgatósága hívta meg titkárnak. Működése annyira kiérdemelte a vállalat elismerését, hogy egy év múlva rábízták a Csorbatói telepet, az akkor épült „*Palota*” szállóval együtt. Az alig 23 éves *Gundel* Károly volt akkoriban a legfiatalabb fűrdőigazgatója az országnak. 1907 februárban nőül vette *Blasutigh* Margitot és a második Csorba-tói szezonot már a fiatal pár együtt

vezette. 1908-ban a Hálókocsi Társaság mind két telepének vezetésével megbízta. 1910-ben átvette a városligeti *Wampetich* vendéglőt, amelyet felvirágoztatott és ma is bírja még. A világháborúban 1914 július végétől teljesített frontszolgálatot, mint tartalékos hadnagy és öt gyermekes családapa létére a szerb és orosz harctéren összesen 43 hónapot töltött el. 1918 elején *szászadosi ranggal* és számos kitüntetéssel helyezték vissza Budapestre. 1918 őszén tért vissza a polgári életbe. 1920-ban már a *Royal* étterem bérletje. 1927 májusában átveszi a *Gellért* restaurant bérletét, s a hatalmas vállalatot öccsével, *Ferenc*ccel, aki szintén magas képzettségű világlátott szakember, azonkívül legidősebb fiával együtt vezeti közmegelegedésre *Gundel* Károly!

B.W. 1932 III. 29